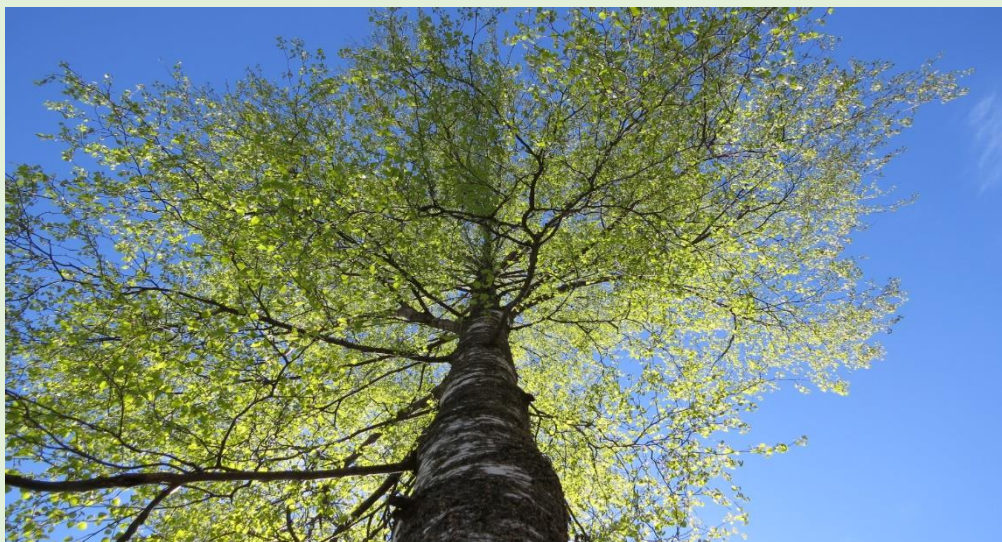

KARAVANARIN KOTIPUU

Se oli kaadettu jo joku aika sitten, ennen Karavaanarin Mökki seistä nökötti sen juurella ja voi hyvin varjossaan.

Aikansa kotipuu itki kaatoaan, sen kanto tuotti mahlaa vuoden verran, kunnes ymmärsi asiansa, sen aika oli mennyt.

Mökki ei ymmärtänyt, Mökki kyseli isännältään puustaan, kyseli mitä sille oli tapahtunut, missä on suojaava puuni? Isäntä oli pahoillaan, kierteli, kaarteli vastaustaan, mutta sitten lopuksi kertoi Mökilleen ” Kuollut on puu, enää ei runko väkevä sulle varjoa tuota, muistoksi jätin kannon tuon, äsken vielä niin mahlaisen”.

Mökki mökötti aikansa, suri niin, että sammal kasvoi terassilleen, mökin maalauksen värit haalenivat ja SF-Caravan – merkkikin protestoi, sekin mokoma haalistui.

Sitten neiti Sireeni päätti juurtua, sen otti rva Karavaanari tuolta mölyvallin kupeesta ja istutti kotipuun kannon kupeeseen ja se konsti toimi.

Mökki heräsi henkiin, kertoili isännälleen olevansa iloinen uudesta kaveristaan, odottaa innolla sen kasvamista isoksi ja aikuiseksi, suojaavaksi.

Nyt Karavaanarin Mökin sammal on terassilta häviämässä, Sf-Caravan ry:stä Hämeenlinnasta kerrotaan kummallisesta tapahtumasta kuvapankissa, haalistunut kuva Mökistä on muuttunut, sen värit ovat palanneet.

Tällaista saattaa tapahtua.

Winemaker

Kirjoittaja on yläneläinen karavaanari, jonka Mökki voi nyt hyvin ja on onnellinen.